

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๖ ท่าคูม - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๘๓ (สัมปถยนต์) ตอนบ้านม่วงหมาก - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๘๓ อุทุมพรพิสัย - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๓ (คำเขื่อนแก้ว) ที่บ้านสัมปถยนต์

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๗๖ ท่าคูม - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (สัมปถยนต์) ตอนบ้านม่วง
หมาก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ อุทุมพรพิสัย - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๓ (คำเขื่อนแก้ว) ที่บ้านสัมปถยนต์ ในท้องที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และอำเภออุทุมพรพิสัย
จังหวัดศรีสะเกษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

LIRT

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๖ ท่าคูม - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (สัมปอญน้อย) ตอนบ้านม่วงหมาก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ อุทุมพรพิสัย - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ (คำเขื่อนแก้ว) ที่บ้านสัมปอญน้อย พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

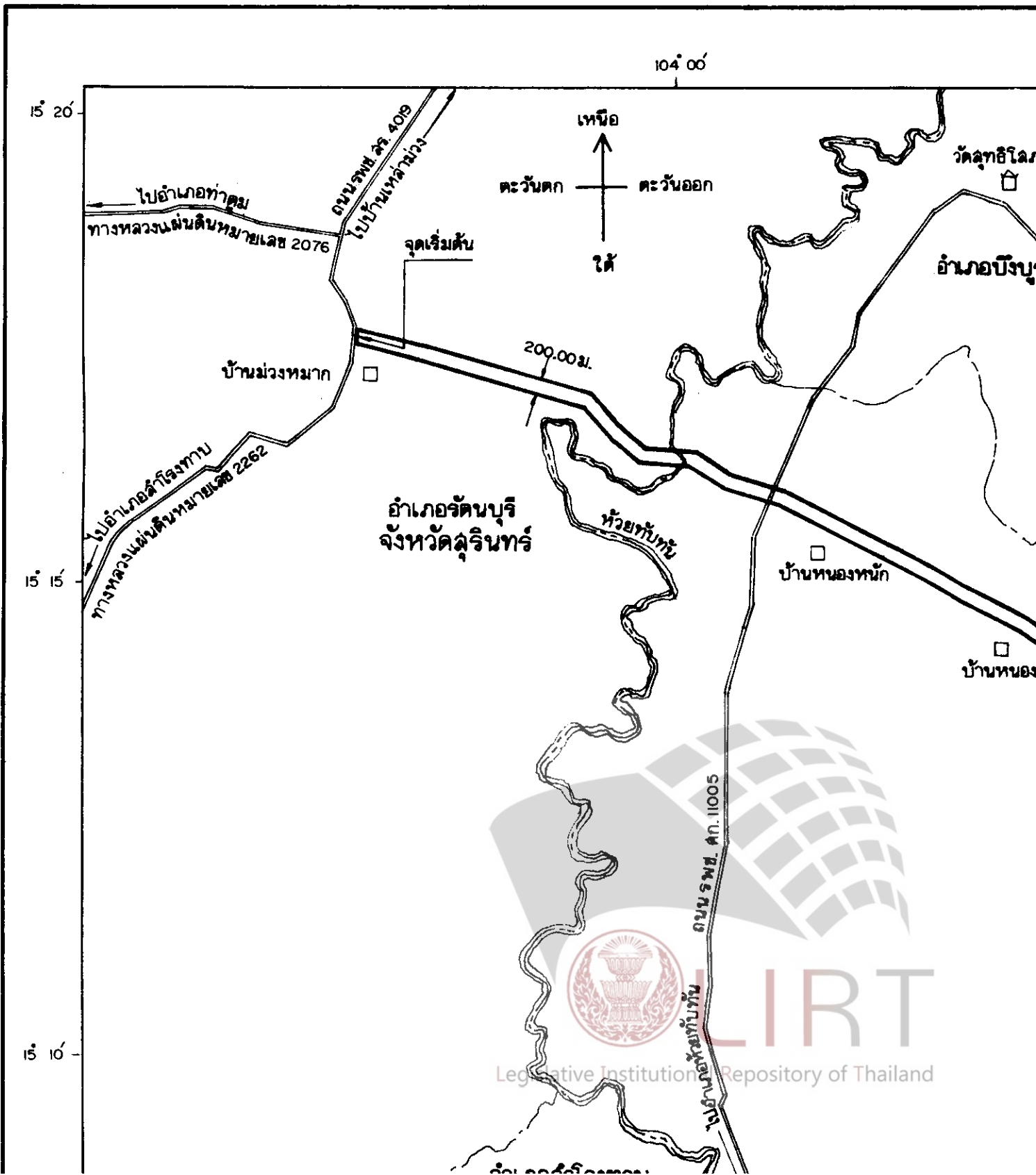
ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2076 ท่าชุม – บรจบทงหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 (ล
อุทุมพรพิสัย – บรจบทงหลวงแผ่นดินหมายเลข 23 (ล

พ.ศ. 2537

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน

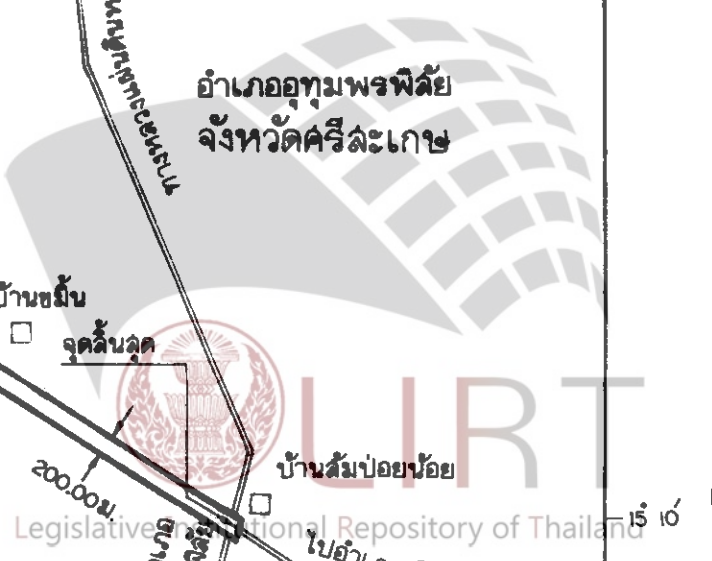
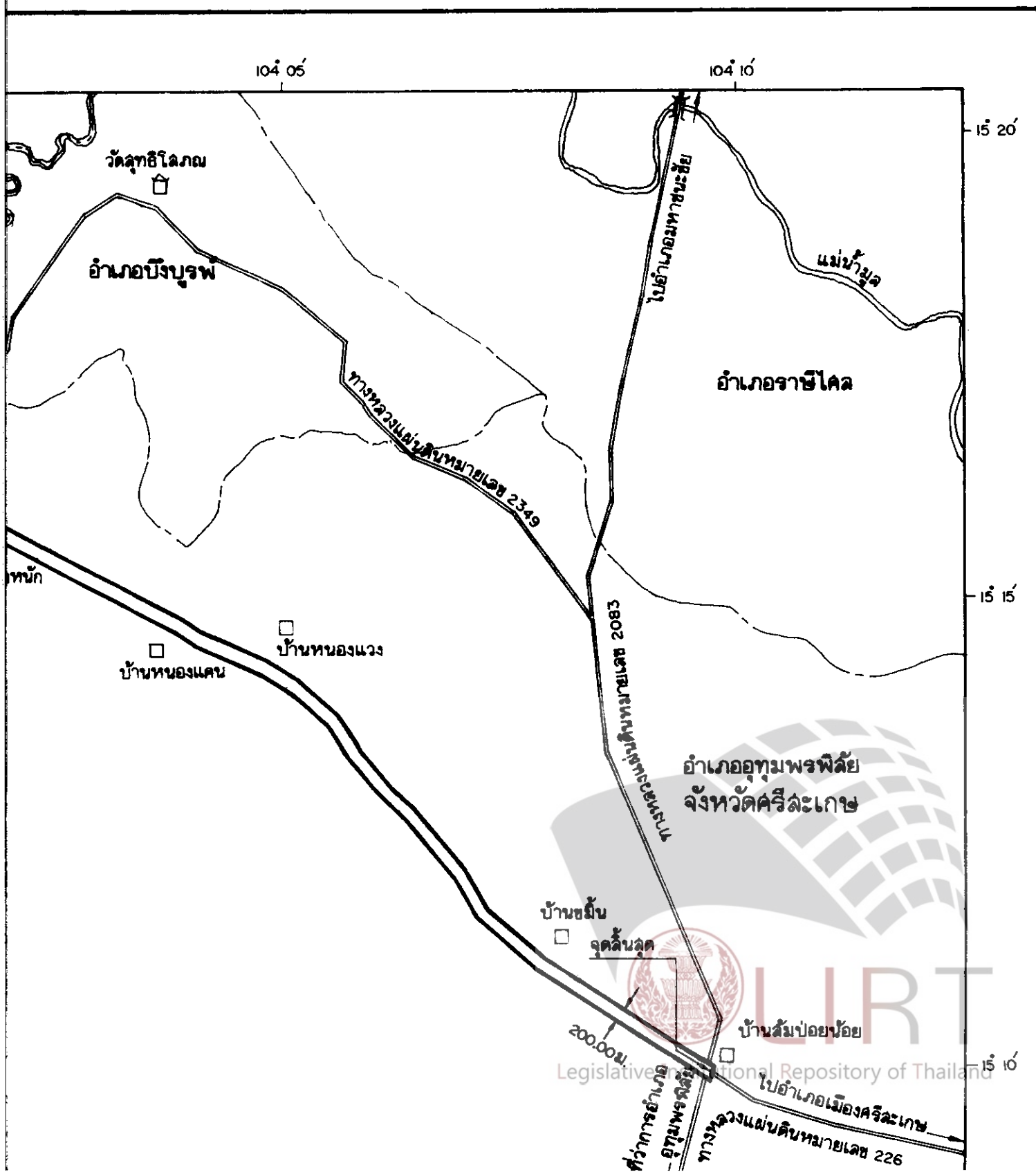
ดินหมายเลข 2083 (ลัมป่อยน้อย) คอนบ้านม่วงหมาก – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083

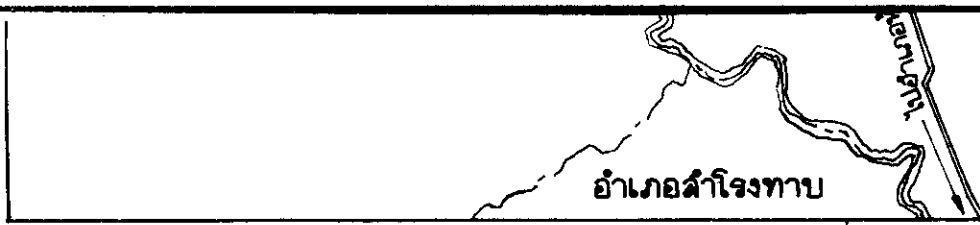
แผ่นดินหมายเลข 23 (คำเรือขแก้ว) ที่บ้านลัมป่อยน้อย

พ.ศ. 2537

มาตราส่วน 1:100,000

2 4 6 กิโลเมตร

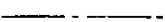

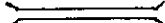

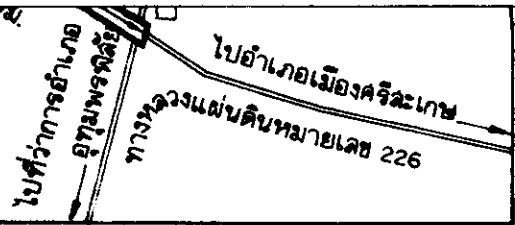
อำเภอคำโจงทาบ

104° 00'

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
- เขตจังหวัด
- เขตอำเภอ
- ทางหลวง ถนน
- สะพาน
- แม่น้ำ ห้วย
- หมู่บ้าน
- วัด

104 05'

104 10'

15 10'

 (นายวิชา ลจรพนุเคราะห์)
 ผู้อำนวยการกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน

 (นายฉันทน์ ศรีรุ่งโรจน์)
 อธิบดีกรมทางหลวง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗๖ ท่าตูม - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (สัมปอชน้อย) ตอนบ้านม่วงหมาก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ อุทุมพรพิสัย - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ (คำเขื่อนแก้ว) ที่บ้านสัมปอชน้อย ในท้องที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ และอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าวเพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้